

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

În zi de duminică, Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă las cu sfinții Mei, Mă las în jos pe nor deasupra grădiniței cuvântului Meu din mijlocul neamului român și ne așezăm cuvânt în carte, Eu, și sfinții Mei. Cei patruzeci de sfinți mucenici pătimitori în Sevasta, pomeniți în cer și pe pământ deodată, au stat să Mă aștepte să cobor Eu cuvânt, căci ziua ce a trecut a fost ziua lor de pomenire, iar Eu cu dragoste mare îi am azi la masa Mea de cuvânt, căci cobor cu sărbătoare de cuvânt pentru cruce, pentru iubire, căci crucea înseamnă iubire, iubire de Dumnezeu înseamnă ea pentru om, iar povara postului cel pentru prăznuirea învierii Mele a ajuns la mijlocul lui, și mai trebuie iubire și curaj în iubire ca să ajungem la împlinirea cea de șapte săptămâni a acestei vremi de post, vreme dulce pentru cei din cer de la iubirea de Dumnezeu a celor de pe pământ biserică a lui Iisus Hristos, biserica Mea, trupul lui Hristos cu toate mădularele lui, casa Domnului și cei ce locuiesc în ea, trăirea întru Mine a celor ce Mă iubesc.

O, pace ție, poporul Meu, care Mă primești aici, la izvor! De aici izvorăsc Eu cuvânt peste pământ și de aici Mă împart.

O, pace și vouă, celor ce Mă aveți de aici de hrană cerească, de învățătură peste voi!

O, pace și ție, neam român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp! O, de ce spun Eu că ești tu neamul Meu cel de acum? Pentru că în mijlocul tău am pe poporul cuvântului Meu, căruia Eu i-am dat naștere de sus, din cer, prin cuvântul Meu cel izvorât din gura Mea peste el vreme de aproape șaiszeci de ani pe vatra ta, neam român.

O, pace și vouă, vouă, popoare de peste tot pământul! Eu, Domnul Iisus Hristos, Păstorul Cel cu crucea, rostesc peste voi: Pace vouă! Duhul lui satana vă împinge la răzvrătire între voi, dar Eu, Domnul, vă zic: Pace vouă! Pace între voi! Credincioși sau necredincioși lui Dumnezeu și venirii Lui de acum cuvânt peste pământ, pace zic, pace vouă! Poruncă nouă vă aduc: iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu! O, iubiți-vă unii pe alții, căci altfel vă urâți. Precum v-am iubit Eu iubiți-vă, precum v-a iubit Tatăl, de M-a dat pe Mine crucii și răstignirii apoi, ca să nu piară cei ce cred în Mine, ci să aibă viață veșnică. Omul nu are pieire, dar are bine sau rău veșnic, are ori viață veșnică, ori durere veșnică, iar viața cea de dinaintea veșniciei i-a fost omului dată ca să trăiască ori pentru Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și lumea, ori pentru satana, cel care a răsturnat statul lui Dumnezeu în om. Eu l-am făcut pe om ca să locuiesc în el cu voia Mea, cu iubirea Mea, cu împărăția Mea în om, dar satana, după ce a fost înființat de om împotriva Mea în om, a lucrat voia omului apoi și a răsturnat voia Mea în om și și-a făcut omul rost de voia sa, de suferință, de viață fără de Dumnezeu pe pământ, chiar dacă el plânge după Dumnezeu, du-pă bine, căci Dumnezeu înseamnă binele omului, nu altceva înseamnă binele lui, precum binele nu înseamnă altceva pentru om decât Dumnezeu, Unul Dumnezeu.

O, e pildă pentru om Domnul Cel Unul din trei: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, ca tot așa să petreacă și omul întru lucrarea sa înaintea lui Dumnezeu, căci nu este bine să fie omul singur, nu este, precum nici Dumnezeu nu este din Unul singur. Când omul este singur, poate face voia sa peste el, poate satana, așa cum a putut la început când a stat omul despărțit de om pentru voia și puterea lui satana apoi peste om, căci atunci s-a înființat răul în om, răul cel împotriva sa însuși și împotriva lui Dumnezeu în el, căci l-a despărțit de Dumnezeu pe om acest rău, iar voia de sine a omului s-a făcut satană pe pământ.

O, nu este bine să fie omul singur, ci este bine să fie ca Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, toți întru Unul, iar Eu, Domnul, am spus răspicat: Acolo unde sunt uniți doi și trei în numele Meu, acolo sunt Eu, acolo, și nu sunt unde omul este singur, chiar dacă omul caută să zică altfel în fel și chip ca să-și facă rost de neascultare și de nesupunere față de cuvântul rostit peste om, să-și facă omul rost de voia sa peste el, iar Eu am rostit cuvânt de binecuvântare pentru cei

ce stau uniți întru Mine, și iată, aduc la masă cuvântul celor ce au stat uniți sub binecuvântarea Mea, de am putut Eu fi cu ei în vremea mărturiei lor cea pentru Mine în cetatea Sevasta.

O, vă dau rând la masa Mea de cuvânt, mucenici iubitori și răbdători cu Mine. Ați iubit și ați răbdat atunci pentru numele Meu, pentru mărturia Mea, și iată, ați iubit și ați răbdat și ați așteptat, fiilor, cu ziua voastră de pomenire între sfinți, ziua care a trecut înaintea acesteia, că dor le este la sfinți de masa Mea de cuvânt pe pământ aici. Binecuvântată să vă fie intrarea în cartea cuvântului Meu și dorul vostru și iubirea și așteptarea! Toți sfinții Mei au așteptat și așteaptă venirea Mea pe pământ. O, pace vouă la masă de cuvânt cu Mine și cu cei ce iau de pe masă pentru hrana lor cea din cer. Amin.

— *O, cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru, ca Tine, o, Doamne, Care faci minuni? O, slavă Ție, din cer și până pe pământ, de pe pământ și până în cer slavă Ție, Doamne, Tată, Fiule și Duhule Sfinte, Unule Dumnezeu laudat și mărit! Toată făptura Te slăvește, Dătătorule de viață Doamne. Ne aplecăm cu rugăciune spre Tine și-Ți spunem: O, adu vremea aceea să nu se mai despartă de Tine omul, Doamne, ci să Te slăvească pe veci de veci, căci Tu ești Atoateziditorul. Noi nu ne-am despărțit de Tine în vremea încercării iubirii noastre de Dumnezeu, și am rămas uniți și nedespărțiți de Tine, iar cel unul între noi temător de ziua încercării a căzut în slăbiciune de sine și a fost înlocuit, că ai pus la loc această lipsă dintre noi și am rămas noi cu numărul întreg, slăvind iubirea noastră de Tine înaintea Ta și înaintea celor ce ar fi dat să ne despartă pe noi de Dumnezeu în vremea aceea, iar Tu ne-ai întărit mult și ne-ai păstrat ai ei, ai mărturisirii cea pentru Tine. O, adu, Doamne, pe pământ vremea Ta cu oamenii, și adu aceasta acolo unde se vrea mare împotrivirea omului, căci omul nu poate singur să scape de sub puterea vrăjii întunecate a acestui veac înșelător și trecător ca și orice înșelare care-l prinde pe om sub ea.*

O, Te rugăm pentru neamul român, ține-l, Doamne, sub mantia Ta, și dă-i putere și duh de sus poporului cuvântului Tău din mijlocul acestui neam, ca să stea înaintea Ta cu veghe pentru Tine și pentru neamul român, că este nevoie de Tine, Doamne, și e slab în iubire de Dumnezeu neamul român și îi trebuie ocrotire și iubire prin ea, căci Tu ai așezat spre împlinire venirea Ta pe vatra lui în mijlocul popoarelor de pe pământ, care nu mai dau să-și sfârșească goana lor după vânt. O, întoarce mersul popoarelor, întoarce-l spre Tine, Doamne, și fă aceasta pentru jertfa iubirii de Tine a atâtor sfinți, care Te-au mărturisit pe pământ cu nădejdea că vei veni cu împărăția Ta, care va dăinui pe vecii.

O, ce greu, ce greu e pe pământ, Doamne! Pe pământ trebuia să fie împărăția cerurilor la vedere peste tot, iar dacă ea nu este, este încordare, este răzmeriță, este nedragoste și nesupunere prin iubire, este voia omului, este ca omul cel fără Dumnezeu, pentru că omul nu știe să fie adevărat în cuvânt. El zice cu gura, săracul, zice: „Fie, Doamne, voia Ta pe pământ ca și în cer“, dar nu Te lasă și nu Te ajută să împlinești Tu așa, căci omul își are lucrarea lui pe pământ, bietul de el. O, e mare iubire viața sub cruce, Doamne. Trebuie să dea deoparte omul trăirea cea după voia sa și trebuie să-și ia crucea și să meargă după Tine, nu după sine, nu după voia sa, ci după voia Ta.

O, Domnul sălășluiește în cămara inimii și face din voi ritori ai Săi prin lucrarea Duhului Sfânt, dar supuneți-vă Lui cu iubire, o, oameni de pe pământ. Viața sub cruce este dulce și rămâne pe vecii cu plata ei și capătă înviere omul, capătă ca și Domnul, Care a înviat prin cruce. Așadar, dați Domnului toată sla-va, toată viața, toată închinarea în toată vremea, și va veni Domnul și va împlini cu omul așa, iar împărăția Lui nu va avea sfârșit, nu va avea, căci așa este scris.

O, așa, Doamne, așa să împlinești, curând, curând să împlinești așa, căci sfinții în cer și pe pământ așteaptă pe Domnul și-I strigă Lui: Vino! Amin.

— O, strigați-Mă să vin, strigați-Mă de sus și de jos, o, sfinți, iubiții Mei copii! Strigarea voastră Îmi dă putere, Îmi dă venire, Îmi face cale, iar calea Eu sunt, Eu Însumi. Când am venit

pe pământ acum două mii de ani i-am arătat omului calea, i-am arătat crucea, i-am arătat lucrarea Mea în mijlocul oamenilor credincioși și necredincioși și învierea Mea apoi prin cruce. I-am arătat Eu însumi omului că trebuie să postească post de patruzeci de zile ca și Dumnezeu, ca să poată birui duhul lumii și toată ispita acestui duh, ca și Dumnezeu să poată.

O, Mă uit pe pământ, Mă uit în mijlocul neamului român, la care Eu cobor cuvântul gurii Mele, Mă uit și văd nelegiuire mare asupra legilor sfinte lăsate prin sfinții părinți pe pământ pentru asemănarea omului cu Mine, cu Dumnezeul lui. Mormane de carne văd în vreme scrisă pentru post peste om, iar carnea s-a stricat și a fost aruncată la gunoi și n-au mai mâncat-o oamenii, fiindcă s-a stricat. O, nici n-ar trebui să atingă mâna de carne, dară să mai mănânce oamenii carne în vreme de post! O, acolo unde se calcă peste legile sfinte, acolo nu este iubire și nu este frică de Dumnezeu pentru iubire, ci este împotrivire asupra lui Dumnezeu, iar Eu am spus să-și ia omul crucea și să urmeze Mie, așa i-am spus omului să facă.

O, nu treceți înaintea Domnului cu judecățile și cu voile voastre, voi, fii ai neamului român, căci voi sunteți trecuți creștini la Dumnezeu, țară creștin-ortodoxă. Grăiesc cu voi aproape, măi fiilor, căci Eu, Domnul, am în mijlocul vostru venirea Mea cuvânt pe pământ. O, nu pot să vă umplu de puterea cea plină de har a statului Meu între voi cuvânt, nu pot dacă voi prin călcarea legilor sfinte împiedicați creșterea voastră duhovnicească și înțelegerea de către voi a înțelepciunii de sus când ea vine pe pământ cuvânt la voi. Iubirea de voi înșivă este cel mai mare vrăjmaș al Meu și al vostru și Mă lăsați pe Mine în lături și treceți înaintea Mea cu judecățile voastre, cu obiceiurile și gândurile voastre, cu puterea pe care ziceți că o aveți și că o știți împărți, dar aceasta vine peste voi prin păcatul cel de la început al omului nesupus lui Dumnezeu, prin mândria vieții, o, fii români. Le-aș da sfat conducătorilor de peste voi să vă călăuzească sufletul spre Domnul pentru ocrotirea voastră de la El spre voi în vremi de dureri și de ispite, dar nici ei nu-L împlinesc pe Domnul în ei, iar voi nu aveți de unde lua povață și faptă pentru împlinirea Mea în voi. O, vă dau Eu, vin Eu și vă dau sfat, vin Eu din cer și vă dau. Nu Domnul să fie numărat al doilea după voi, ci voi fiecare să vă numărați al doilea după Domnul, iar pe Domnul Întâiul pentru voia cea de peste voi, și va fi ocrotire mare peste neamul român, căci va fi Domnul mare pentru el, iar el va fi cel ocrotit.

Un ceas, și vine Domnul cu toată slava Sa și vine cu putere. Să se așeze tot omul în genunchi și să-și ceară iertare la Domnul pentru toate păcatele lui și să ceară apoi ocrotire și iubire pentru voia Domnului pe pământ, căci voia omului depărtează pe Domnul și toată ocrotirea cea de sus.

Purtător de cruce să fie omul, căci viața fără cruce este rușinoasă, este carne și fire, carne și sânge, și acestea nu au viață veșnică, nu au moștenire cu cerul.

Binecuvântată să fie purtarea crucii și puterea care vine peste om de la aceasta, și binecuvântați să fie cei ce au iubire pentru Domnul, iar cei ce nu iubesc pe Domnul, să fie anatema, precum este scris, până ce ei se vor înțelepți să meargă cu pocăință spre Domnul, spre Cel ce izbăvește pe cel care-L cheamă pe El, și oricine va chema numele Domnului va fi izbăvit, precum este scris, va fi mântuit, va fi cel ocrotit, va fi Domnului credincios. Amin, amin, amin.

10/23 martie 2014